

АКТИВНО рятувати все, що можна врятувати, замість того, щоб ПАСИВНО чекати - сподіватися на допомогу!

Ханс-Вольфф Граф

Переклад з німецької: Анастасія Сидоренко

Прийmemo до уваги, що ми у встановленому законом надзвичайному стані, кордони були закриті з блискавичною швидкістю (хоча раніше політики вбивали нам у голову, що це неможливо), а наш буденний світ роботи, життя та пережитих моментів цілковито змінився, причому як у приватній, так і у неprivатній чи професійній його сферах.

Як із цим обходитися? Що робити із цим/проти цього, бачачи раптом усе загальноприйняте та звичне закритим, перерваним та обмеженим.

«Стратегія виживання», як для приватних відносин, так і для підприємств, складається із трьох параметрів:

ДИСЦИПЛІНА – ЕМПАТІЯ – КРЕАТИВНІСТЬ.

А. У приватній сфері ми зараз мусимо людей – супутників по життю, дітей та сусідів – сприймати інакше та довші часові проміжки, ніж раніше. Це призводить до тісноти та меншої кількості вільного простору, вимагає більшої готовності розуміти, домовлятися, знаходити компроміси, показувати розуміння один до одного, знаходити більше інтересу один до одного, адже зовнішні «розваги» та діяльність раптом зникли або ж були перервані.

Отже, це вимагає від усіх учасників більшої **ДИСЦИПЛІНИ**, адже просторові, часові та змістові можливості лавірування відсутні. За цих обставин хотіти застосувати право сильнішого – це найбільш фатальна із можливих стратегій. Вона вірогідно у багатьох сім'ях призведе до злісних «з'ясувань відносин», а часом і катастроф, закінчення відносин та глибоких ран у емоційних світах членів родин. За наявною інформацією, частота розлучень у Китаї уже різко зросла; з Німеччини також надходять поодинокі повідомлення про домашнє насилля.

Батьки мають чітко усвідомлювати, що їх діти з широко відкритими очима та вухами слідкують за тим, як їх довірені особи першого ступеня - батьки - обходяться із цією ситуацією, цілком новими обставинами, їх супутниками по життю та дітьми. Ствердить родина себе як команда чи «нерви виявляться оголеними»?

Чи почнуть ті, хто тепер живе у звуженому життєвому просторі, більше цікавитися думками, поглядами, почуттями та потребами одне одного? Чи кожен буде намагатися забезпечити можливий максимум задоволення власних потреб та бажань? Цю взаємну позицію, яка спирається на чесний інтерес, готовність до толерантності та любові, називають **ЕМПАТІЄЮ**. Вона в такі часи, як нинішній, проявляється або як злиденна та слабка, або ж як потужне джерело, що дає силу всім партнерам. Тоді із цієї ситуації може розвинутися здорова, повна сили **КРЕАТИВНІСТЬ**, яка надає мужності та відкриває шанси, яка підкріплює сили кожного та родини загалом, допомагаючи легше впоратися із тим, чого неможливо уникнути. Як наслідок, після цієї кризи не буде потреби

©Ханс-Вольфф Граф, переклад: Анастасія Сидоренко
ГО «Антропос Україна – Для дітей цього світу»

«ремонтувати», докладаючи багато зусиль, сильно пошкоджені відносини та глибокі рани, а можна буде, пишаючись досягненнями команди, колись, можливо, підморгнувши, оглядатися на божевільний час.

Б. Не особливо відрізняється ситуація з професійною «родиною», командою в робочому житті. Той, хто перекладає подолання кризи виключно на плечі керівника, сподівається на фінансову опору від держави, служби зайнятості або ж Діда Мороза, може пережити гірке розчарування та поставити під серйозну загрозу себе, свою родину та своє робоче місце, включно із своєю фірмою.

Ви можете бути цілком упевнені в тому, що Ваше робоче місце, те підприємство малого чи середнього бізнесу, яке забезпечує Вам Ваш щомісячний дохід, - для держави та її щупальців не мають жодного значення та є абсолютно неважливими. Особливо малий та середній бізнес, зважаючи на нинішній соціальний, економічний та фінансово-політичний «урагани», знаходяться під загрозою. Вірогідно в одній лише Німеччині (незважаючи на всі елейні співи політиків) десятки тисяч підприємств стануть банкрутами і лише ті команди, які (як описано в пункті А.) думають, почувують та діють із **ДИСЦИПЛІНОЮ**, **ЕМПАТІЄЮ** та **КРЕАТИВНІСТЮ**, переживуть (напевно, навіть ставши сильнішими) цю кризу. Не дозволяйте себе заспокоїти словами політиків, які улещують нас думками про те, що ця криза не коштуватиме жодного робочого місця.

Усвідомте для себе наступне: Жоден політик, керівник профспілки, лікар чи релігійний вимолювач здоров'я не вистелять Вам рушниками дороги із цієї кризи. **ВИ САМІ** вирішуєте, як ви – чисто, чесно, здоровими Тілом, Розумом та Душею, в приватній та професійні сферах – подолаєте цю кризу.

Це **ВАШЕ** життя, **ВАША** родина, **ВАША** фірма – у залежності від Вашої позиції, Вашої готовності брати на себе відповідальність, Вашої **ДИСЦИПЛІНИ**, **ЕМПАТІЇ** та **КРЕАТИВНОСТІ**.

Говоріть із Вашою родиною та Вашим керівником/Вашими співробітниками. Куйте разом плани. Не чекайте, поки інші приймуть рішення за Вас!